

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 16 de gener del 2008 la representació processal del Sr. A.M.M. va formular demanda contra el Sr. S.S.C. i contra la companyia d'assegurances "G.F.A. SA" en reclamació de la suma de 4.835,48 euros, import dels danys que va patir el vehicle de la seva propietat com a conseqüència del sinistre del què entenia responsable al defenent.

II.- La representació processal del Sr. S.S.C. i del Sr. J.S.M., en la seva qualitat de delegat de la companyia "G.F.A. SA", va contestar a la demanda en data 30 de gener del 2008, argumentant que la responsabilitat del sinistre corresponia al Sr. J.M.C. que conduïa el vehicle del seu pare, el Sr. A.M.M., en el moment de la col·lisió.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció civil, en data 6 de maig del 2008, va estimar íntegrament la demanda formulada pel Sr. A.M.M., condemnant solidàriament als defenents al pagament de la suma de 4.835,48 euros, més els interessos legals de dita quantitat a comptar del dia 30 de gener del 2008 i fins a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

la seva total liquidació, més la totalitat de les costes judicials.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. S.S.C. i J.S.M., delegat de la companyia "G.F.A. SA", i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i la desestimació de la demanda presentada per l'adversa, condemnant-la, a més, al pagament de la totalitat de les costes processals generades pel procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que el dia 18 de desembre del 2006 es va produir un sinistre a la carretera de la Comella en el què es van veure implicats un vehicle marca "Peugeot 307", matrícula AND E***7, conduït pel Sr. J.M.C. i propietat del seu pare, el Sr. A.M.M., i un turisme marca "Peugeot 106", matrícula AND C***3, propietat i conduït pel Sr. S.S.C. i assegurat per "G.F.A. SA". La col·lisió es va produir en una corba de la carretera en la què aquesta s'estreny considerablement i, segons l'agent, la va causar la frenada brusca del vehicle conduït pel Sr. S.I., que el va fer derrapar i envair el carril contrari, versió que admet com a certa la Sentència d'instància i que porta a la condemna del Sr. S.I. Sala i la companyia "G.F.A. SA" al pagament de l'import que va suposar la reparació dels danys patits pel vehicle propietat del Sr. A.M.M..

II.- L'argument que fonamenta el recurs contra la Sentència d'instància és que l'Hble. Tribunal Unipersonal ha valorat erròniament la prova que consta a les actuacions, ja que en ella resulta acreditat, segons el recurrent, que va ser el Sr. J.M.C. el que va envair el carril pel qual circulava el seu mandant, obligant-lo a frenar bruscament sense que no obstant pogués evitar la col·lisió. Aquest criteri es fonamenta en l'argument que a la declaració amistosa de l'accident el demandant va posar una creu a la casella 15 reconeixent que havia

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

envaït el carril contrari, i en les seves manifestacions en el sentit que havia frenat bruscament el seu vehicle.

En contra de les manifestacions de la recurrent cal posar de relleu que a la declaració amistosa de l'accident que consta al foli 22 es pot observar que la casella 15, que fa referència a la invasió del carril contrari pels vehicles implicats, la van marcar els dos conductors i la creu que va posar el demandant va ser esborrada posteriorment i, encara que no es pot saber si aquesta rectificació va ser deguda a un error en el moment de marcar o a una decisió posterior seva de fer desaparèixer aquesta marca, l'actuació de bona fe s'ha de presumir en tota persona. També cal destacar que en la mateixa declaració els respectius conductors manifesten que van frenar en veure que no podien passar al mateix temps per la corba en la què es va produir el sinistre. No obstant, mentre que el Sr. S.I. manifesta que va frenar bruscament "clavant rodes" i en el seu recurs diu que ho va fer abans d'entrar en la corba, el Sr. A.M.M. afirma simplement que va frenar.

D'acord amb l'informe elaborat pel Sr. M.L. (foli 23), aquesta actuació del defenent va ser la que va causar el sinistre, ja que, al frenar bruscament a l'entrada de la corba i degut a la força centrífuga, el seu vehicle va envair el carril contrari, mentre que, com afirma el citat perit en les seves declaracions (foli 70 en relació al 44), una frenada brusca del conductor demandant, que en tot cas aquest no ha reconegut, l'hauria projectat contra la tanca, afirmacions que són compartides pel perit Sr. J.F., que admet que aquesta hauria estat la trajectòria dels vehicles en cas de frenada (foli 72 en relació al 48).

Per aquesta raó, cal entendre acreditat que el recurrent anava a una velocitat excessiva a l'entrada d'una corba, fet que en tot cas el va obligar a frenar per introduir-se en ella correctament, i que al fer-ho va derrapar introduint-se en el carril contrari, mentre que el Sr. A.M.M. simplement va frenar en observar que l'altre vehicle envaïa el seu carril, sense que ell es desplaçés al fer-ho. De fet, en les citades manifestacions el Sr. S.I. reconeix que al frenar va envair "encara més" el sentit contrari, admetent per tant que abans ja l'envaïa. D'altra banda, en el dibuix que apareix a aquesta declaració amistosa es pot observar que el vehicle A (del recurrent) estava clarament situat en el carril B (el de l'agent) que no s'havia mogut d'ell, i

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

els danys que presentava el primer afectaven a tot el frontal, mentre que els que va patir el demandant es reduïen al lateral, fets que valorats globalment porten a entendre que va ser el vehicle del recurrent el que va ocupar el carril contrari d'aquell pel qual havia de circular, sense que s'hagi provat que el vehicle del demandant també ho fes.

III.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. S.S.C. i del Sr. J.S.M., delegat de la companyia "G.F.A. SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció civil, en data 6 de maig del 2008 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-